

สารบัญ

ลำดับที่	เรื่อง	หน้า
1	คำนำ	
2	บทสรุปผู้บริหาร	1
3	บทที่ 1 ที่มา สภาพปัจจุบัน	
	1.1 สถานการณ์สื่อสารมวลชนในภาพรวม	5
	1.2 สภาพปัจจุบันสื่อกับการเมือง	9
	1.3 สภาพปัจจุบันสื่อสิ่งพิมพ์	10
	1.4 สภาพปัจจุบันสื่อโทรทัศน์	17
	1.5 สภาพปัจจุบันสื่อวิทยุ	21
	1.6 สภาพปัจจุบันสื่อดังค์ออนไลน์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	23
	1.7 สภาพปัจจุบันการบังคับใช้กฎหมายด้านสื่อสารมวลชน	28
4	บทที่ 2 ข้อเสนอแนวคิดจากมุมมองทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสื่อดิจิทัล	
	2.1 ข้อเสนอแนวคิดของสื่อสิ่งพิมพ์	32
	2.2 ข้อเสนอของสื่อวิทยุชุมชน	41
	2.3 ข้อเสนอของสื่อออนไลน์	41
	2.4 กรอบแนวคิดรวมของคณะกรรมการเพื่อการปฏิรูป กระทรวงกลาโหม	53
5	บทที่ 3 ข้อเสนอเพื่อการพัฒนาด้านสื่อสารมวลชน	54

คำนำ

วันที่ 22 พฤษภาคม 2557 คณะกรรมการสื่อสารมวลชนแห่งชาติ ได้ประกาศเจตนาرمยในวาระการปฏิรูปประเทศจำนวน 11 ด้าน หนึ่งในวาระการปฏิรูปประเทศคือการปฏิรูปงานด้านสื่อสารมวลชน หรือ ปฏิรูปสื่อ เนื่องจากตระหนักว่าในช่วงที่ผ่านมาสื่อมวลชนได้เข้าไปมีบทบาทสำคัญทางการเมืองและมีแนวโน้มจะเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและแตกแยกทางสังคม ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของสื่อสมัยใหม่ ทำให้กฎหมายไม่สามารถบังคับใช้ได้อ่องมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในเวลาต่อมา

ในโอกาสที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการติดตามการเผยแพร่ข่าวสารต่อสาธารณะ ในคณะกรรมการสื่อสารมวลชนแห่งชาติหรือ คตช.คสช. ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2557 จนถึงปัจจุบัน (31 มกราคม 2559) ได้รับมอบหมายให้จัดทำข้อเสนอแนวทางการพัฒนาด้านสื่อสารมวลชน เพื่อเสนอต่อสถาบันปฏิรูปแห่งชาติ หรือ สปช. และ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูป หรือ สปท. ซึ่งข้อเสนอที่จัดทำขึ้นนี้ ได้ถูกนำไปบรรจุไว้ในแนวคิดของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูป หรือ สปท. ในเวลาต่อมา โดยถูกบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของ ร่างพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพ เกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ ซึ่งร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ สปท. ออย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าขณะนี้ได้มีหลายองค์กรโดยเฉพาะสถาบันวิชาชีพสื่อมวลชนต่างๆ ได้ยื่นหนังสือเพื่อคัดค้านเรื่องการจัดตั้งสถาบันวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ แต่ผู้เขียนได้รวบรวมข้อมูลทางวิชาการและนำเสนอประจุไว้ในเอกสารงานทางวิชาการ เพื่อชี้ให้เห็นว่าการศึกษาข้อมูลก่อนจะจัดทำข้อเสนอการจัดตั้งสถาบันวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติ เป็นข้อเสนอที่มุ่งให้เกิดการปฏิรูปสื่อย่างจริงจังเพียงใด โดยเฉพาะปัญหาของสื่อในยุคสังคมไร้พรมแดน

นอกจากนี้ในข้อเสนอแนวคิดเพื่อการพัฒนาสื่อสารมวลชน ได้เพิ่มเติมข้อเสนออื่นๆ ที่เป็นห้องว่างจากการดำเนินงานของคณะกรรมการสื่อสารมวลชนแห่งชาติในช่วงที่ผ่านมา เช่น หน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมและกำกับเนื้อหาของสื่อ หรือ กบว. ที่หายไปตั้งแต่ปี 2535 ปัญหาการสร้างเครือข่ายวิทยุชุมชน สิทธิและเสรีภาพสื่อท้องถิ่น การคุ้มครองกิจการสื่อสารมวลชน เป็นต้น

ดิฉันจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาด้านสื่อสารมวลชน ซึ่งนำมาบรรจุไว้ในเอกสารทางวิชาการนี้ สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของสถาบันวิชาชีพสื่อ หรือ สถาบันวิชาชีพสื่อ ที่มีความต้องการให้ผู้ศึกษาได้ทราบถึงที่มาและแนวคิดต่อการปฏิรูปสื่อ

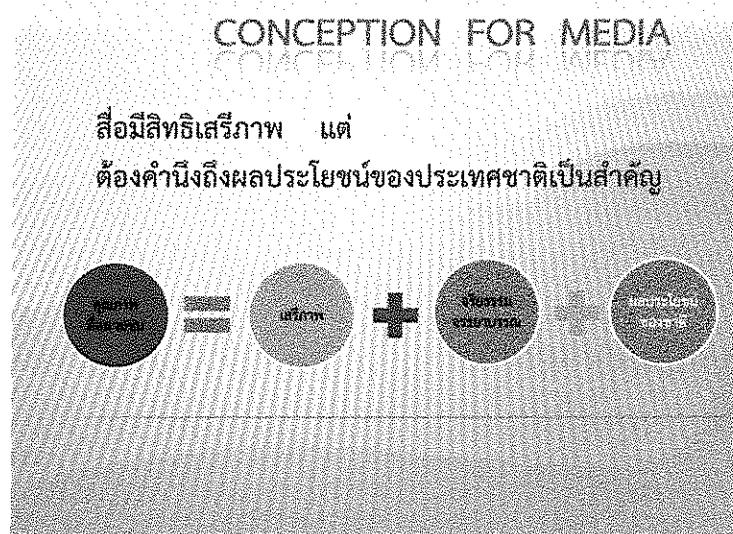
นางสาวอรัญญา เกตุแก้ว

4 มกราคม 2560

บทสรุปของผู้บริหาร

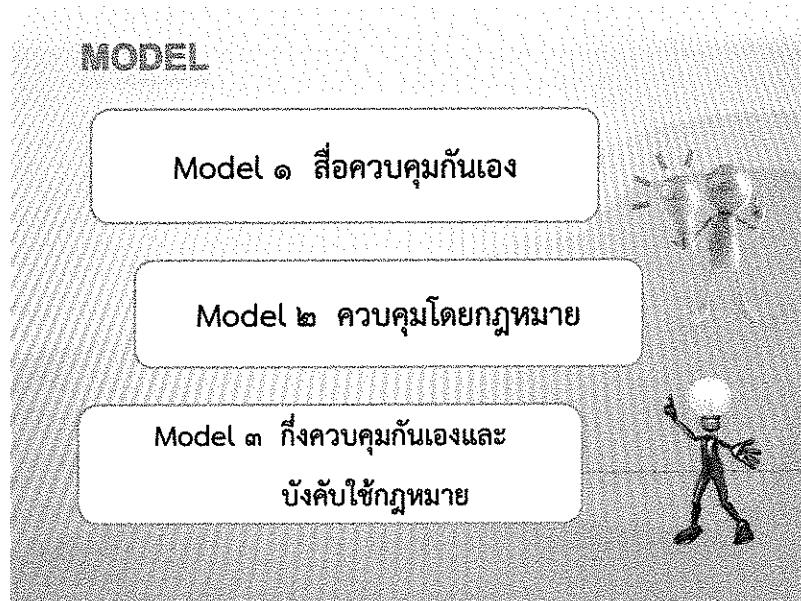
เนื้อหา

แนวคิดเรื่องการพัฒนาสื่อสารมวลชน ดำเนินการมาหลายคราบอย่างสมัย ที่สำคัญและเห็นเป็นรูปธรรม คือเหตุการณ์พฤษภาคม พ.ศ. 2535 มองว่า สื่อบีบีซีเป็นข้อมูลข่าวสาร จึงมีการเรียกร้องให้มีสื่อมีสาระ หลังจากนั้นได้มีการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อการพัฒนาสื่อเรื่อยมา จนกระทั่งปี 2550 มีการจัดทำรัฐธรรมนูญและกฎหมายลูกจัดตั้ง กสทช. เรียบร้อย ทำให้ กสทช. สามารถจัดระเบียบสื่อต่างๆ ได้ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ สื่อมีสาระ และความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างไร สื่อเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมจริงหรือ ทำไม่เจิงเกิดสื่อ การเมืองที่สร้างความเกลียดชังทางสังคม Hate Speech ประกอบกับการเติบโตของสื่อใหม่ และปัญหาซ่อนว่าทางกฎหมายในการกำกับดูแลสื่อและผู้บริโภคสื่อด้วยตรรยังไม่มี คณะกรรมการติดตามการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะจึงเสนอแนวคิดดังนี้

แนวคิด

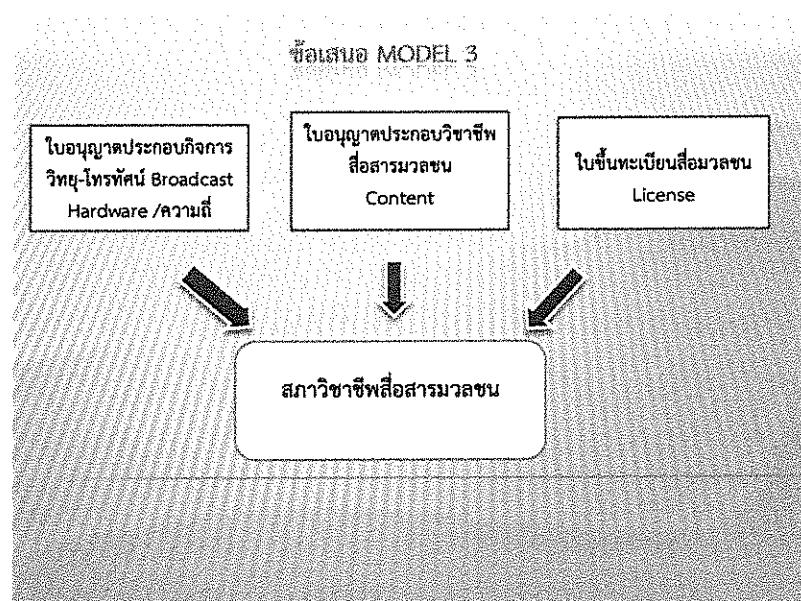
ที่ผ่านมานักจะมีมุ่งมองที่แตกต่างกัน สื่อมองว่าการทำหน้าที่สื่อในระบบประชาธิปไตย สื่อควรทำหน้าที่อย่างเสรีภาพ เพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ ในขณะที่ฝ่ายความมั่นคงมองว่าการทำหน้าที่สื่อของครั้งกระหบต่อความมั่นคง ดังนั้นแนวคิดที่เสนอจึงควรเป็นแนวทางที่ทั้งสองฝ่ายพากันครรชทางคือ การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนควรประกอบด้วยเสรีภาพ ควบคู่ไปกับจรรยาบรรณ จริยธรรม และ ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ โดยต้องคำนึงถึงผลประโยชน์แห่งรัฐเป็นสำคัญด้วย ซึ่งจากสมการดังกล่าวจึงนำไปสู่ข้อเสนอว่า ควรจะมีการพัฒนาปรับปรุงสื่อในแนวทางใด และโครงจะมีการกำกับดูแลสื่อในลักษณะใด ซึ่งจะประกอบไปด้วยแนวทางหลักๆ 3 แนวทาง คือ

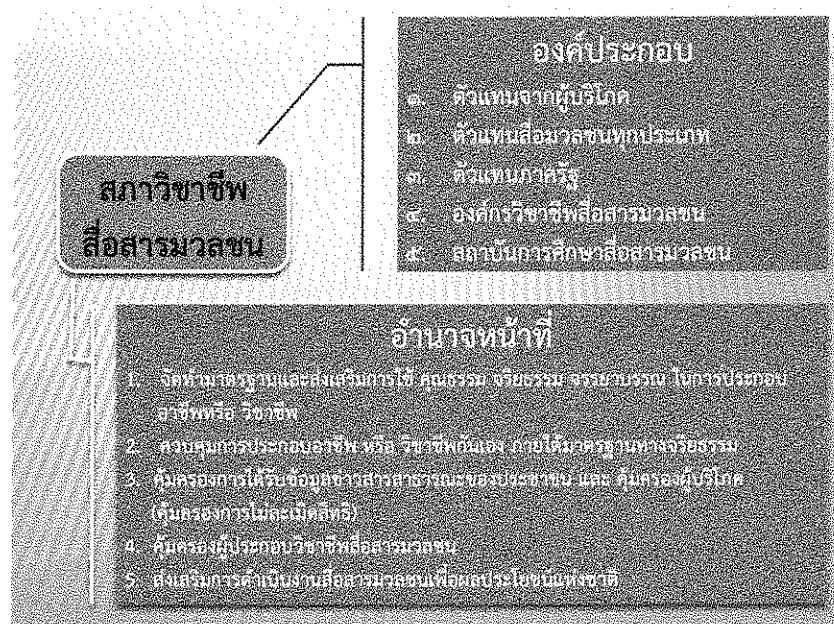
Model 1 ศื่อควบคุมกันเอง กรณีนี้มีจุดอ่อนคือข้างมากดังเช่นที่สภากำนัลสื่อพิมพ์และสมาคมต่างๆ ดำเนินการในปัจจุบัน คือ สื่อไม่สามารถควบคุมกันเองได้ สื่อมีต้นทุนที่แตกต่างกัน มิได้มีการคุ้มครองผู้ได้รับผลกระทบจากสื่อย่างจริงจัง และยังแยกกันไม่ได้มีการดูแลทั้งระบบ

Model 2 ควบคุมโดยกฎหมาย เป็นแนวทางที่ขัดต่อการทำหน้าที่สื่อย่างสันเชิง

Model 3 กึ่งควบคุมกันเองและบังคับใช้กฎหมาย เป็นแนวทางที่เหมาะสมต้องบูรณาissan ของการมีเสรีภาพ อย่างเดิมที่แต่ละเดียวกันจะมีการบังคับใช้กฎหมายเท่าที่จำเป็น นอกเหนือนักกฎหมายยังครอบคลุมถึงการคุ้มครองผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกสื่อละเมิดสิทธิเสรีภาพ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายรองรับโดยตรง

คณะกรรมการติดตามการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะ จึงเสนอ Model ที่ 3 ให้มีส่วนวิชาชีพสื่อขึ้นมาทำหน้าที่กำกับดูแลสื่อกันเอง โดยส่วนวิชาชีพสื่อมีกฎหมายรองรับและให้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย ดำเนินการในลักษณะคล้ายส่วนวิชาชีพสถาปนิก แพทย์ วิศวกร โดยถือว่างานด้านสื่อสารมวลชน สื่อเป็นวิชาชีพหนึ่งที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบกิจการและประกอบอาชีพ นอกจากทำหน้าที่ด้านสื่อแล้ว สภาแห่งนี้ยังทำหน้าที่ในการคุ้มครองประชาชนที่อาจถูกสื่อละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองการทำหน้าที่สื่อมีให้มีการแทรกแซง โดยเน้นการควบคุมที่จริยธรรมและจรรยาบรรณสื่อ

องค์ประกอบของส่วนวิชาชีพสื่อสารมวลชน ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิ

1. ตัวแทนจากผู้บริโภค
2. ตัวแทนสื่อมวลชนทุกประเภท
3. ตัวแทนภาครัฐ
4. องค์กรวิชาชีพสื่อสารมวลชน
5. สถาบันการศึกษาสื่อสารมวลชน

ทั้งนี้การกำหนดจำนวนและสัดส่วนของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

อำนาจหน้าที่ คือ

1. จัดทำมาตรฐานและส่งเสริมการใช้ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ ใน การประกอบอาชีพหรือ วิชาชีพ
2. ควบคุมการประกอบอาชีพ หรือ วิชาชีพกันเอง ภายใต้มาตรฐานทาง จริยธรรม

๓. คุ้มครองการได้รับข้อมูลข่าวสารสาธารณะของประชาชน และ คุ้มครองผู้บริโภค(คุ้มครองการไม่ละเมิดสิทธิ)
๔. คุ้มครองผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน
๕. ส่งเสริมการดำเนินงานสื่อสารมวลชนเพื่อผลประโยชน์แห่งชาติ